

Заповѣди те на Отца моегѡ, и пребываю въ негова та любовь.

11 Тіа (словеса) ви казахъ, да буде моя та радость въ васъ, и радость та ваша да се исполнитъ.

12 Там е моя та заповѣдь, да любите единъ другого, какъ възлюбихъ.

13 По голема отъ тая любовь никой нема, да си положи нѣкой душа та да пріатели те си.

14 Вые сте мон пріатели, ако творите щото ви заповѣдавамъ.

15 Не наричамъ въ вене рабы, защото рабъ не знае що прави господаро мъ: азъ възрекохъ пріатели, дающъ то сичко що самъ чвѣт отъ Отца моегѡ казахъ ви го.

16 Не избрахте въ мене, но азъ васъ избрахъ, и поставихъ въ, да идете въе и принесете плодъ, и плодо вашъ да пребывае: да да ви даде Отецъ мой каквото попросите отъ негѡ въ мое то име.

17 Това ви заповѣдавамъ да вѣчате единъ другого.

18 Ако міръ въсъ ненавиди знате, дающъ мене по напредъ отъ васъ возненавиде,

19 Ако въхте отъ мірата били міръ въ любила свое то (ищю): но дащото не сте отъ мірата; но азъ възбрахъ отъ мірата, да това въ ненавиди міръ.

20 Помните словото, щото ви рекохъ: не е рабъ по големъ отъ господина своегѡ, ако мене из-

гнаха, и въсъ ще да изгонатъ: ако мое то слово сохраниха, и въше то ще сохранатъ.

21 Но това сичко то праватъ вамъ за мое то име, защото не знаатъ оногова който ме е практилъ.

22 Ако не бяхъ дошелъ, и не бяхъ имъ дъмалъ, грѣхъ не быхъ имали: но сега нематъ извинение да хрѣхѫтъ си.

23 Който ненавиди мене, не навиди и Отца моего.

24 Ако не бяхъ направилъ въ нихъ оніа дѣла, които никой дрѣгъ не е направилъ грѣхъ не быхъ имали: но сега и видѣха, и възненавидѣха и мене и Отца моего.

25 Но да се скаже слово то, което е написано въ Законата имъ: дающъ напраздано мѣ възненавидѣха.

26 Я когато дойде оутѣшителъ, когото азъ ще ви практимъ отъ Отца. Дѣхъ истины, който отъ Отца излази, той ще да свидѣтелствва за мене.

27 Но и вие свидѣтелстввате, дащото сте отъ край съ мене.

ГЛАВА 16.

Тіа (работы) ви рекохъ да се не соглагдните.

2 Отъ соборища та ще да възгонатъ: но ще дойде часъ, въ който секой който възкуива, да мни ще приноси слѫжба Богъ.